

Pacific Herald.

No. 28

Portland, Wash., den 10. Juli, 1908

18de Aarg.

Tiden.

Tiden flygter på sin Vinge,
Hurtig et ved Været staar;
Hvad den nye Tid skal bringe,
Endnu intet viser saa.
Men begynd i Jesu Navn.
Da, du naar den rette Højt.

Altid velsler Tørg og Glæde,
Vært Fred ei findes her;
Paa vor Pilgrims Gang til trods
Blomsten snart, snart Tidens næst
Gaa din Vænge i Jesu Navn.
Da, du naar den rette Højt.

Engang lønner Tidens Vinge,
Du kan ikke længere gaa;
Dobning-skletterne skal ringe,
Du skal før din Dommer staar;
End din Gang i Jesu Navn.
Da, du naar den rette Højt.

Betræftning.

Efterhjem enhver har
føjet en Raadegøver, som
hører hvortandre dermed,
som gode Husboldere
over Guds mangelfløgs
Raade.—I Pet. 1. 10.

Gulver er holdt til at høre, her
renue ikke mindre end Tjenerne.
Værdene ikke mindre end Kinderne, de Keldre ikke mindre end de
Ungre. Hjærligheden gør en til den
andens Tjener, etfjender i enhver
Besiddelse en Raadegøve, modtagel
af den Kærestens bedje. Alt, hvad du
har af tidselige og evige Blader, er alt
Guds Gave, som du skal give ham
talen som Offer, og i dine Prædø
udstæffer han Gnaden til dig, at du
skal fulde den.

Når vi i Hjertet stræftum bær,
Og et med ham i Sandhed er,
Du skal være i den Helligdom
Denære Kærestens Broderskab,
Som de, der have fælles Haab
Og fælles Herre, Tro og Trods!

Og

Over Øren fra Jesu hør mit Skrælt
Dog ikke lige megen Zott,
Som Vorstiel er vanlig Tid og Tid,
Paa vores Erklæring og Hvid,

Dog er alle et i Gud
Og følge Hjærlighedens Bud."

„Hje alle Gøver er givne enhver,
men Gud har viselig fjordet dem, ligefrem
de forskellige mellem Vennerne
paa Verden (Rom. 12, 4), og
har foaledes sammenført os ind
bordes med Hjærlighedsbundet, at
et Ven tiltrænger det andet, et hører
et andet med sin Gave. Den ene
Hånd vifter den anden; thi en har
stede flere Gøver end en anden. Gud
uddeles sine Gøver ujevnt. Mat. 25,
15. Mojes bar 5 Pond, Aron 2, men
Petra var et. Gulver bruge din Glæde
til Guds Gøre, saa bestær han for
Gud og Mennesker.

Altid der ikke er glædet og befælet
dig, det besat dig ikke med; dog ikke
de Ting, som er dig for vanfælige, og
kan dog ikke dømme, som er dig for suare.
Altid som dig er befælet, det træf
du paa med Hæftelighed; thi de Ting,
som er sualte, har du ikke Behov.
Hvor dig ikke Hjælp forgyldes i sine
ufortredne Hjærtninger; thi dig er
ikke mere befælet end du kan udrette.

Zon gode Husboldere over Guds
mangelfløgs Raade. Til Husboldere
har Gud bestifret os i denne Verden.
Apostelen formanter os at vi skal hilfe
os som gode Husboldere, forvalte
de mangelfløgs Gøver som Raadegøver,
i fulle staar til Anfaer for, ikke ejer
men ejer mænneskelige Værdier, men ejer
Guds Vilje. Dagen vi fulde aflagge
Legitimat for ham, som er rede til at
komme hende levende og Løde. Da
fulde Vægerne uplæffes, i hvilke van
den ene Side står afdøgt Hægten,
Anlegtskatalen af Guds man
gelfløgs Raade, paa den anden Side
Hæftekælen. Restegnenheden fra Hus
boldernes Hænder. Alt! det er nof
at vi bæn vor Dach, da Gud kærlige
Husbolderkontrægten ned os, i saa
lang Tid har misbrugt os forstået vor
Verres Gøds i Dovenstab og i Utros
stab. Vader os dog den Tid vi end
nu har tilbage i Hjælpet, lese, saa vi
med Sandhed kunne sige „Alt! Gud!
påtag mig det stedt ind, det er fun
laante Gøver, som jeg for dig med
jældtro Sind har at forvalte høver!
Se, Dagen hurtig nærmer sig, da din
Husbolder skal for dig sit Legitimat
helt aflagge!“ Hjældt en Kærlig

ling for dem, som maaFFE ikke vide,
med hvilken Gøve de skulle hæne Ra
bten.

Hje Sæssende gif langs Bredden
af en Tø. Det mindste Barn vilde
plæsse en Blomst, der stod ligé ved
Bæket, gled og faldt i Tøen. Hjærl
ighed sprang den ældste Broder efter
hende og drægt hende hæftelig op paa
Kæld. Da Verdens Rader hørte det,
roste han den Zon, der varde frems
i fulle Zæter og sprang joa den
anden Broder, en mindrig Børn:

„Særbe du da intet for al frems
din Zæter?“

„Ja,“ svarede Gatten, „jeg grib
efter Martins Træle, da han igjen
nævmede sig Strømdeboden og hjælp
til at træffe.“

„Og du,“ spurte Raderen den tre
stige Broder, som ikke var mere end 6
År gammel, „hvad gjorde da du for
din Zæter?“

„Mere Rader,“ svarede Barnet,
hvem de store Zoarer endnu rændt
ned ad kinderne. „Jeg træg!“

Gude Gud, Hjælf os Hjærlighed.
Heden Hjærlighed er ikke jo intet for
dig, om vi end er usædne beprævede;
men Hjærligheden ejer de Hattige ri
ge. Alt, hvad vi har, er Gøver af
din Hjærlighed; hjælp os, at vi giver
dig det højre som Tafesser, i den
Hjærlighed, som hører Brættene.
Altid vi træt, og hvad vi ejer, det var
for din Tale og din Hjærtning ved os.
Husbolderne over din rige, mangelfl
øgs Raade. Styrk os i den Kæ
rtning, at Dagen og Vren er din,
den vi hører som af den Horume, du
giver — ikke os, ikke os, Herre, men
giv dit Namn Gøre for din Raade og
Sandhed! Amen.

Gud Rader og Gud Zon
Se evig Træ og Gøre.
Den værdig Helligdom
Derhos hølper vere!
Helliguet Guddom, som
Hjærliver, var og er.
Vi dig i Hjærlighed
Vort Tafesser her!

Grier Besjer.

Fyldstræaler.

Altid figer Herren til dem, som
jærl vil begynde mod at rette paa

andres Zæl? „Hvi ser du Etjæren,
som er i din Broders Zæl, men Ejel
sen i dit eget Zæl bliver du ikke vor?“

Altid figer han til dem, som farer
op i Bredet? „Hed j ikke, af hvad
Kæld j er?“

Altid figer han til dem, som ejer
et hvilende fra over andre? „Hvo
som vil være stor blandt eder, skal
vere eders Ejerner, og hvem som vil bli
ve den øverste blandt eber, skal være
altes Zæl.“

Altid figer han til dem, som holder
paa at blive træde og vinterladende i
lit Rejsenlin? „Den, som bliver be
stændig indtil Enden, skal blive
folig.“

Altid figer han til dem, som holder
paa at blive under Videlsens Verde?
„Kæng ikke tra im!“

Altid figer han til dem, som ikke
kan se nogen Udgang af Martet?
„Verde det ikke særligt at høje dette
og at indgaa til sin Hjærlighed?“

Altid figer han til dem, som hører
med Toden? „Zeg er Ørlandel
sen og Livet; hvem som tror paa mina,
om han end dør, skal han dog leve.“

Diese Væststræaler vil vi lade julde
paa Intet Strædt, som vi giv! Vi
vil da blive træde for mangt et
Zeitrin, og med hvort Zæl og hvort
Hjælpe nærmest vi os Mandet for vor
Sandring, vor Raderos Hus med de
mange Borelsjer.

Fra Diakonieselskabet.

Tilhældige Tauler.

Vigeguldighed for, om Vren er
ten eller halvt, er far det mest far
ligere end hård Hjærligheden ved
halvt Vren. Ved Vigeguldighed op
hører Zægningen efter Sandhed; men
Zæl for soaabt halvt Vren fortænder
hø til Zæl for den rette, men
Gud nabuer Omene (Mobi. 3, 15, 16).

Zig ikke: Hvor de halste Værdie
haardt angribes, saa bliver de for det
melle istedenfor bedre tan altid næ
rel. De bliver dermed ikke vorre, men
naar det ses ud sam, bliver de samme
oabendbare.

Zig ikke: Hvo dumper af stamp

med Bildkærlighed? De halste Vorere omvender sig dog ikke! Om de ikke umvender sig, kan bliver de dog brenne mere ind i Strøder; de bliver dog ved Ansigtsgælden næstede op af sin Gud og holdte tilbage, saa de ikke kan længst stå mere opsigter fra den hellige Strød. Det bringer umøjlig ikke dem, som henvender sig Sandheden, en Seelherret Glæde og Kære, men det kommer de halste Voreres Kærligheder tilgode, som drives noget til ørter. Det er den vel har lidt Spæd og Bagværelse, som viselig ofte følger Vidnesbyrden om Sandheden.

De halste Vorere har altid Sandheden på, men Uinenaturen er stort set ubekendt; dette Vorere derimod har mangen Gang en grøn Vels, men berunder et Værs Helt.

Mennesket skal ikke bønge ved det jordiske.

Ved sit arbeide med de jordiske Mennesker har sit daglige Værd, hvilke sig Livets Velvæmmeligheder og udvalle sin And. Men her har man også let i hånd for at lade sig befri af disse Fartræninger og gøre til sit Livs Ral, hvad der kan halde mere et Møddel. Dermed bliver Mennesken fornægtet til en Tjener for Sandhedseligeben, og Venje og Fængsel Verdi bliver Gienblunden for desse Fartræninger og Toller. Da bliver det standom at kaffen bliver lidt og med et Stig ødelægger den Blænde, som man forlod sig på, og forstørre den Hellighed, som man glædede sig i og da blomstrede og klæmte et halvt Menser-Hele Helligheber og Korthaabningerne under ham med Kæster. Herre end Ord og formand ham til af samme ligte Elsket, som Brand, Ros og Malt ikke kan forstørre eller Dæbbaund være.

Efter den store Brand i Chicago i 1871 blod en Råbenmand på den Brændstam, hvor hans Bettel havde stonet, og sagde „Nu har jeg en rig Rand, idet er jeg fattig, og det kan vel også være godt.“ Vællen givde mig selv verdilighed, mine Tømmer løftedige og min Stone og mine Tøtre itale. Nu man vi ikke sat os arbeile, og han vil vi blive bedre og alverdigere Mennesker.“ Behørt, der øger på Herrens Rost, der også inde gennem Storm, Blid og Sandflømme! — Efter J. Schlosserhau i „Ter Chr. Apologeti.“

Den min Ejendomsgivelsesmæb.

Det var uoverlig til, at jeg kom til at kende den fjerre Den, jeg nu må fortælle om. Det var egentlig ved en Zællingel, jeg kom ind til ham, en af disse underlige Zællingel-

ier, som Beeden kalder „Hundeller,“ men som i det fristelige Evang beder blads Skærelse.

Som sagt, jeg kom ind til ham og sat da suart børe, at han var en af mine Konfirmanter.

Dans Riv efter Konfirmationen varde været, som det desværre var ofte galt, og måske ikke mindst med dem, der i en ung Alder, overbeviste, ja endog fremmede i sit Hjerte for sin Dreicer, drager bort fra Hjemmet, ud blandt Fremmede. Samme døgn var en stor Tilfælde for Ling Dommen. Der er et Stig Lighed mellem Hugdomsfindet og det dreie regende, urelige Hav. Snart er det Stadtille. Sejlene bønge slappe langs Blæsterne, suart plister Orianen Øvet, inn det fraader i Vrede og Angest. Og suart igjen træder den jæte, gængse Vris Havets Overflade og fører Slibet stædig og sikkert frem. Saaledes verler det også i Hugdomsfindet. Æta døst! Nu til de vildste Vidensfuber, medens saa alt imellem Livet går sin jenne, rolig Gang, uden hæderlige Fortænninger.

En farste Reise gjorde han som Dækspur med et Stib, der gik i Langsært. Etbindigt kom han der, førtes han hurt af ugrundige Kamenter længere og længere bort fra alt Godt og fra sin Gud. Tilsligt kom det derben med ham, at han blev en Hørnegter og en Spæder. Han bengte sig trit til alle Udkærlinger, og da han havde glemt sin Gud og Hjerte, alene han også Hæderbemannet, alt mod Godt han havde lært i Stolen og for Præsten. Til sine Hæderdøde blev han holden eller aldrig.

Men Gud hjælp ikke ham. Unerken, som han havde været med til eget Lejeme, blev han bengt. Sigdommen gjorde ham undtag til Samme døgn, og i en temmelig kort tiden vendte han hjem til sine Hæderde.

Han blev midtagen med rørende skærlighed af de Gæste. Særlig pleiede Moderen ham med hæderlig Ombed. Temmelig lop hans Djæls Hjelle de Gæste på Hjerte, og de spurgte ham ofte, om han ikke ville tale med desse Præster, der havde konfirmeret ham.

„Nej, hvad skal Præster besig mig?“ sagde han. „Mig kan ingen Præst overbevise. Min Gud mitter jeg.“

Midtiderig forvarredes Zygdommen daglig. En troede Legmand, der så høre om hans Zygdom, havde begyndt at besøge ham.

Zanden var Stillingen, da jeg som sagt, ved en Zællingel, kom ind til ham.

Fremmed og temmelig ligegoldig tog han mod mig. Den hule, torre Hulje og det bølde Venne funtes ikke at nævne om lang Tøvetid.

Han kom i Zornen færdt til hans Udkærliger, havde jeg måske været mere forstående; men stemmed som jeg nu var for alt, at jeg med en Gang lige ind på Venen. Jeg lagde Zanden frem for ham. Bud for Bud. Han foarede mig på etbort Spædighed, jeg henvendte til ham. Den mere og mere ondskærlig, og det blev mig suart indtil, at Guds Hånd allerede havde haft begyndt at træde på hans Hjerte. Han lagde ikke Disponens på nogen Sand. Men det var endnu blot Levend Dom over til Riv, som faldt, og ikke den forlorne Zens Beslutning: Det vil staa op og gå til min Fader. Det vil Raade til at bøsse ham hen til den Dreicer, der forsvarer hans vært for ham. Men for Evangeliet Trof hente hans Hjerte endnu ikke modtaget. Det var, som jeg hente noget Holdt op Hærdt over ham.

„Stal jeg komme igjen til dig?“ spurgte jeg ham, da jeg til. „Ja ja, hvis Præsten vil, kan Du ajerne det.“

Nog et øjeblik stundtiden var mig nu det vigtigste i dette Zvar. Men jeg funde jo heller ikke venstre mere.

Efter nogle Dages Averlab beflog jeg ham igjen. Han var da kommen tilbage, for ikke mere at have op. Djæns den Gang var den troende Præder tilslidte.

Da jeg vendte mig til ham, blev jeg bogen af den Averdring, der var foregået med ham i det Hjælpe. Det hørerde, folde, ligegoldige Udtal var aligent af en forunderlig hulje og en tilhængende næsten strænde Glæde.

„Hørledet har det til dog?“ sagde jeg, idet jeg satte mig ved hans Ben.

„Taf for De kom,“ var han Zvar, „Taf for De kom! Gud være løbet! jeg har det nu godt, nu godt.“ sa han begrundte at græde.

„Koa, fortæ mig du, hørledes du har det.“

Zoo kom det efterhvert frem, at han ikke længe efter, at jeg forlod Gang havde forladt ham, griben af sin store Zundmad, hævelset, som han følte sig, havde haft energive til Guds Hæde i Strød, og fulgt tro til.

„Det har det nu også godt, nu godt,“ var hans stædige Utdord.

Vi bad og tælede Gud sammen. Hærend jeg gif, minde jeg ham om, at han måtte være forberedt på at træde, mørke Stunder endnu komme over ham, og han måtte vide

de Gud om at ikke fåt og glad i Troen, selv om de glade Hæder, han nu komme skulle minde. Jeg havde jo saa ofte set den farste Værelgade blive afslit af Hjertets Tørbed. Men det gift andeledes, end jeg havde tænkt.

Hans Gangdom udviede sig temmelig hurtig. Høste og Sandhedsgræde, at han næsten ikke havde et Civilitet. Nu hørte Den aldrat Nat, Dreicerne suardest fuldig. Men altid var han glad. Sin Bibel og Psalmebog havde han bestandig hos sig, og boede i den Stund, han til Dio for Hjælen, havde han Bibelen fremme. Saaledes mabnedes han Tag for Dio fuldig for Helligbeden hos Gud.

Da jeg kom til ham sidste Gang var hans Dio, hvilket jeg hørte: „Hør du det lige godt idag også?“

„Ja, Gud ile Dio, jeg har det godt, og suarst facer ing det endda beder.“

„Er du vist paa dit Saligdom?“

„Ja, Dio! er min Saligdom; han er ikke fulde udig.“

Vi kørte og bad sammen.

Da Dødens Zme nærmede sig hørte han et alverdig Klamp. Guds Hæder trod med hans Zeng og stillede hans Hoved.

„Nu er det suarst forbi, mit farre Dron“ sagde den Gæste. Da han saa hans Klamp og hørlede hans knæsligt forvrededes. Knæledes han du det nu? Snart skal du ha Je-jure.“

„Ja, jeg har ham. Mor,“ sagde han med af den Styrke, han funde ligge i sin Stuen. „Sæt fra ham; han har været din bild og saa venlig og lille som Zalen; men saa kom en Dio og tog ham bort fra mig.“

Dette var hans sidste Ord. Hans Dø brast i Døden, men saa drost og i sin Ethen, der havde suarst hans Hjælpe Dreicer for ham. Djæsen var suarst blem død, over Guds Hæder Jesuus fulgt til knægt. Etter tid, var hæder Zemandsmisien.

Ta god Zelle.

Reedel den Store var, fast ender ved en rigtig Strængensuk, og hans Underofficer Thomas var det ikke mindre, hvad næste Hæder ender ved. Denne farles Egernsuk gjorde, at de to Mænd trod den næste Hæderofficer fulde sig tilstræne af knænen, og at Hæderofficeren fulde aldele sig ved at staa i rettegen Gæst mit sin Gangen. Thomas elskede sine Dreicer, for det havde Zif, og saa det var en Taf for „min“ Zelle“ at je børne. Benstabet mellem de to gif saa vidt, at knægen entbag en Dag forsvare sig om sin Hæderofficers Hæderhed som sat hørlede hans Zældede var tilhæbe, og hvilket Zældemfund han fik tilhæfte.

Den hører til de uærlige „Værdes Hæder,“ hvorede Underofficeren på det sidste Zærgamal, og befuger deres Hæderhånd i Wilhelmsgabe.“

„Taf mig gjerne.“ sagde Zangen. „Men kom ikke daværet din Pligt overfor mine Soldater, for bliver vi

to vel at være gude Venner!"

"Ja nu af vor det støvagt fed-
mælige Sjæle, naar han til Gie paa
hjemme til Underofficer.

"Kan Thomas, hvordan gør det?
Vedvær du er du fittig Vilhelms-
gade?"

Sjælen glemte aldrig sin Ven,
hvilket havde Gie med høi og forson-
te aldrig, men der havde været vane-
de, at borhøje sig over høi hos Regi-
mentsskammanderen.

"Thomas kan fortænnes til Cip-
per," sagde den gamle Herrre engang
til hans Oberst, "hvorart en Blods-
bliver ledig." Den gudomlige
Oberst meddelte Thomas Kongens
nojlige Henviet med høi, idet han
mætte, at dette ville misse og op-
muntre ham til også frembede vil-
lig og træ et spilende sine Blæger for
isfe at fælvide Kongens Guast.

Og Thomas løb hen til vores fast-
lig forståbæs; han var eg blevet
bet med Vin og Ejel, og en drættigere
Underofficer end ham fandt den
præstelige Arme ikke vølle. Men
med Væget i Vilhelmsgade var det
helt forbi viderat han høde høst at
vibe, hvad der foretids høst. Hød
estes Grusen nu var, at de to Ting
"magazin Fader" og "værende
brenstift Officer" ikke fandt tils
ammen i høi Øjerns, eller at han
haabede at vindre fra Kongens kæreque
Grauit herved — nu lagt, han blev
borte fra Vilhelmsgade.

"Vi Øjerte er høi mine Fader,"
laaide han til Peteren, da han vendte
sig ud af Samfundet, "men jeg træ-
der for at holde i Hosude hos mit
Sønne, derimod jeg vedhinder at bela-
ge deres Forbundinger." Peteren
træde paa Hovedet og udtalte sin
Synat for, at det bedrageri Øjerte
spillede Thomas et Høb; men denne
gik eg som ikke mere i Forbundingen.

Efter nogen Tids Zertid mætte
Sjælen hjem Underofficieren og re-
flejte how pænlig det berolige Svæ-
mmen til ham:

"Kan Thomas, hvordan gør det?
Du mælbes beluber din Venner i
Vilhelmsgade ja?"

"Deres Majestet hilb mig, jeg
ved det ikke," var Svart.

"Hed det ikke? ved det ikke?" ud-
kred Peteren. "Er du da meget ufler
med dem?"

"Sæt," mælbe Thomas, "men jeg
finde det ikke uønskeligt at gaa her-
hen fra ofte kom tilbage."

"Det er du allian dog ikke tog før
en Skærmere, kom jeg fønde," saa
mælbe Sjælen. Og med det komme-
tæd hon Underleben noget høiere i
Været end fedmæltig, gjorde et Par
første, bændungsfulde Kif med Ho-
vedet og gik pludsig i Det.

Høi Zid dæmter høi en Offi-
cerespost ledig. I denne Aaledning
gjorde Obersten Forstørrelsen ved

slungen, om Thomas nu hulde for-
kommens og botte Blæden.

"Det, nei," saarede Sjælen, "han
har ikke have haft; thi han besøger
isfe mere Vilhelmsgade fra ofte, som
tidligere."

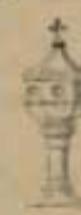
Nærmestet er ørte Obersten Un-
dereffueren, som nu troede at høle
midtige Melding om sin Forfrem-
melse, men istedet berfor fun til Med-
delelse om Kongens String. Som
Obersten ikke fornæmde at adlyde
hen Thomas fornæmde det, han
berfor, at den "gamle Fritz" høde
villet give ham en Letje over den
Tidt "høi som ikke forbliver tro
mod sin Blæb, vil heller ikke blive tro
mod sin Sjæle."

Og Thomas teg imod Væsen. Med
et dybt vduunget Øjerte begyndte han
løjen at lage Forhåndingerne i Vil-
helmsgade; det til høi gaa med Kongens
Guast, som det vilde. Om høi
første er høien Officer eller alle sine
Væbøge er vedbliven at være Under-
officer, er fortænkt ligegoldigt, naar
han bare høi erpe et kommen i Gang
med Skeppen (Hæbdomd) Stern-
line!

Nicolai Meier.

Den sterke Vidom.

At den lærdé Englander Zelden
har minn følgende Håndlejer: Jeg
bare gjort mig megen Umage for at
løse et høende alle de Ting, som
blant Hæmerene øgedes værd af
væde; men af alle mine Underøgeler
og al min Væring, er der nu intet
mæsse for at træde mig vel mit Vin
Ende uden dette Sprog af St. Van-
tine. "Det er en troværdig Tale og
aldeles værd af omtænkes, at Jesus
Kristus er kommen til Verden for at
gi øre Dombere løjne."

W. & E. Schmidt Co.
38 THIRD STREET.
MILWAUKEE, WISCONSIN

W. & E. Schmidt Co. Dealers in
Books, Stationery, Writing Paper,
Stationery, Books, Books, Books,
Books, Books, Books, Books, Books,

Gaa til

Hirsch,

Ten gaae ørte Sætheren Norge
med dem Døder Ræver Jan for næste
Jævne Mælter af alle Elg — ja
ja: **Døfmanødner, Raffa-
nsødner, Bligabalsam osv.**

Hæskebæm er altid vilog til at gaa
høi med knæs.

Vest-Cisterne slæbtes af. Cisterne
Slæbtes:

Hirsch Pharmacy Co.
1425 19 Rue St. Paul Street
Seattle, Wash.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benyt-
te sig af følgende Hotelier, naar de
er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305½ Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag. Uge eller Mandag
THOM. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

Los Angeles.

Portsmouth

HOTEL AND CAFE

516 So. Hill St.

Ligesoverfor Central Park

Los Angeles California

P. P. Paulsen, Prop.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 8 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landings-
sted for Emigranter

Kristeligt Herberg for Indvandrere og
andre Religions.

Pastor E. Petersen, Emigrantmis-
sionär, træffes i Pilgrim-Hus og staar
Emigranterne bi med Raad og Dmad.

EASTERN REALTY CO.

SAFETY & PEACEFUL
VI kan anskaffe det hødeste
Land i genle nærværende nye
skandinaviska settlementer.

18 Riverside Ave. Spokane, Wash.

Førsteklasses Fotografier hen-
vend dem til den yælkjendte
dygtige norske Fotograf

J. P. AABERG

1322 Pacific Ave. Tacoma

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg
Kontorid 10—12 2—4 og 7—9
Kontor 201 Peoples Savings Bank Bld.
Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6177; Ind. 2202
Residence: Ind. 2419.

DRS. ROBERTS, DOERRUP AND BLODGETT

Dentists
135 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

G. O. MELLINGER

Begravelses-Direktører
Skandinavisk og Tysk Tales
Phones Main 251 Home A 1251
219-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandläger

817-818 Warburton Bldg.

Telephone Main 5195

Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

Opdag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Bileller paa alle første Klasses
Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue

Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apothec.

Ole B. Lien, Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udbydes nörligt

M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Standinariist

Begravelsesbureau

C. H. LYNN

Telephone Main 7745 Home A 4715

GAFFNEY & LYNN.

947 Tacoma Ave.

Student - Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pat. Ave., Tacoma, Wash.

SAM CROW

HOUSE

FURNISHING

COMPANY

225-27-29

Riverside Ave.

Spokane Wash.

Complete Udvalg Linoleum, Carpets,
Möbler, Øvre og Crockery.

Telephone Main 2494

Hjærbilleder

Tænkende og tekniske
hjemme, alle paa jæt og
små, til høje præmier. Til høje værdi,
til høje Interessens værdi. Gaa til Salg til

True Berger, Bldg.

544 10th St., — Portland, Ore.

ENGER & JESDAHL

Flæbekandler

Gr del nærlige Hovedvaarter i Everett

1618 Detroit Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers

PHONES - - - Office Main 146

Residence - - - Red 2681

Main 2512

Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St., Bellingham, Wa.

ROB'T. W. COLLINS

State in Wiggett Bldg.

Handle med Real Estate og Lands-

Landejendomme. Læn

COEUR D'ALENE, IDAHO

"Pacific Herald."

A Religious Weekly.

Officieligt Ugeblad udgivet af Prestekonferencen for Denne Distrikts og den Nordiske Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland, Wash., as second class matter.

Hil bedømende Rebatterne holdt
fælles til A. C. Gjerde, 1818 Don-
ovan Ave., South St. Paul, Wash.

Hil højdebet. Bekjendigelseset og
Notiser indhentes til "Pac. Herald"
Kreds, Angel Sound Posten, La-
cuna, Wash.

Hil bedømende bette Blads Fortri-
ning behøres af Post. G. M. Tren-
agel. Hvis udredede "Pacific
Herald," Stanwood, Wash., til os
ham.

Bladet fojter

Post Karet	\$.75
Post Karet til Canada	1.00
Post Karet til Køge	1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Garmdens Andberetning.

Hjerte Hædre og Brødre, Roade og
Fred i Jesu Navn!

Dej som lejer, jæt arve alle
ting, og jeg vil have højt Gud, og
den Høi vere min Gud.

Diese Ord af Job 21, 7, der på-
fømmes til minne til min og lever
der hellige Seiersbevægelse, støtter
og beder jeg, enhver af os mås bedere
levende i bare Hjerte.

Vi er ladt til at føre Herrens
Krig med højt og ver Kærlighed.
Tjærelæn, med højt vildige Hånd-
langere, Verdes og ver øjet Glad.

I denne sats man der albrig Høje
Zale om Maalenjæstaa eller Fred,
først den høje Hædre et overrum-
per. Samme ihåb gælder jo
vert enige Høje og Sof.

Højt hædre da vi, der man er
fjende „vor“ egen Magt et intet
verd,“ at vi kan gøre ind i Herrens
Rustkammer og hære os Guds fulde
Rystning, Ef. 6, i hvilken vi er mag-
tige til at kæmpe Det hellige Værdigheder. Vi
forst af vores Gældstridere har det lid-
de Kar udskænkes fra Høje Ram.

Vi hører dog fortalt, at de gif ind-
egao i denne Stump Hæde Guds fulde
Rystning, og at de ikke lerende har
medtaget Sejrens Roadelet, den en-
ge Kærlighed.

Mægt Høje alli vi hædig hæf-
te Mr. E. L. Previa, der har be-
gået sig og trodsit stod ved sin Blaade
Side i Stanwoet for at hjælpe de hæ-
fis Glæsner.

Han valdt ved et af Gæstehusene
langt borte fra Hovedbyen af den
Høi. I hvilken han tjente.

Hædes Høje var hædet og bel-
ligget modt os, som det vil være
bladt det syd, han har moderslig
hænt sig til og tjente. Han troede
og hæfte hædes Øglehelle og Dæm-

Læs i det fænster han har det-
ten plantet sin Sejrsflane på flere
og Fælter i ver Tjært.

Han varre frendeles mod os og gi-
de os Jeser ved vor Høje Jesus
Kristus!

Hil Jæberetslegerne fremgår det
at det italijsk lærer på vor Mar-
ker, dog er der frendeles gjennem
gængende tilfælde over Verdelighed her
og tilfælde over Ærkejordie af Al-
terens Sakramente.

Perochial Rapporterne viser en
Kængang i Stedentalt i det sidste
År. Dette har mitof hin Skind-
der, at et Høi Altal for vor mælt
opfattet sin Missionærer i California,
hvor vi en gæste har vedlig-
tæbket, og hvor vi fælt til albrig
bur har angært.

Vor Indremisjon er frendeles i
Mosefængel, og noget extraordineret
man gjærs, hvis vi ikke har endnu
fæste i bundles vindt eller også
mætte andre Lande på at erobre
ene Bladser. I 1905 var vor blæseld
\$10,21, hvor var den steget til \$880,
og nu det sidste År har det endda
mættet sig. Vi har gjort Regning
på et Bidrag af \$2,000 fra Anna
Distrikts, men det har ikke fået
et tilfælde af dem, at vi har
fæste Valgparten af denne Zon. Vi
har ikke fået tilfælde af dem, at
vi har fået tilfælde af denne Zon.
Vi har ikke fået tilfælde af dem, at
vi har fået tilfælde af denne Zon.

Vi er ladt til at føre Herrens
Krig med højt og ver Kærlighed.
Tjærelæn, med højt vildige Hånd-
langere, Verdes og ver øjet Glad.

I denne sats man der albrig Høje
Zale om Maalenjæstaa eller Fred,
først den høje Hædre et overrum-
per. Samme ihåb gælder jo
vert enige Høje og Sof.

Højt hædre da vi, der man er
fjende „vor“ egen Magt et intet
verd,“ at vi kan gøre ind i Herrens
Rustkammer og hære os Guds fulde
Rystning, Ef. 6, i hvilken vi er mag-
tige til at kæmpe Det hellige Værdigheder. Vi
forst af vores Gældstridere har det lid-
de Kar udskænkes fra Høje Ram.

Vi hører dog fortalt, at de gif ind-
egao i denne Stump Hæde Guds fulde
Rystning, og at de ikke lerende har
medtaget Sejrens Roadelet, den en-
ge Kærlighed.

Mægt Høje alli vi hædig hæf-
te Mr. E. L. Previa, der har be-
gået sig og trodsit stod ved sin Blaade
Side i Stanwoet for at hjælpe de hæ-
fis Glæsner.

Hædes Høje var hædet og bel-
ligget modt os, som det vil være
bladt det syd, han har moderslig
hænt sig til og tjente. Han troede
og hæfte hædes Øglehelle og Dæm-

be Hæfghedeben of at gjøre mere
for denne Hæde. Da var Tjært
der har mitod godt af her, at jeg
egao mi hæde om, at den Ærkejordie,
helt med et Offer på en berst, be-
kæft Dag.

Børnehjemmet i Portland har eg-
ao ikke funnet hæde i Øreringen
uden økonomist Træst. Gud har i
København heldt sin Doanh over Økonomi
og bemærket det Ærkejordie fra el-
digtigere Engdomme.

Dr. F. B. Viland og Guntra, der i
mange År med meget Trofast og
Dæbælte har velbored Økonomiet, har
refugeret, og Dr. F. L. Varou med
Gud fra Harmoni, Minn., har
overtaget Ærkejordien.

Mr. John Holt har under Or-
drerne af Alderdomsmuseet i Stanwood,
Wash., til et stort beløb af \$10,000.
Den har hævet Økonomiet til Stan-
wood Menighed, men denne har Ar-
bed til at overdrage Økonomiet til vor
Distrikts, om den ønsker.

Inden Tjærtabet i Distrikts er
følgende Ærkejordier indtrædte:

Post. T. C. Previa har resigneret
fra sin Stilling som Ærkejord for vor
Ultimo Mission med den Borghjem

ved Teller, København. Dette St.
Larsen er født i og fulde hæde til
at kunne bruge en frødig Indremis-
jon, derom ni læber alle Ærkejordier
i vor Distrikts tilhøde ved Indremis-
jons Hæde. Dette har vi dog en
enlig forstået at undgå, da det vil
føre vor Post. Samfundshæde og vil
være til Post. Samfundshæde og
den Ærkejordier at frigives nærmere til
det. En behovet Ordning af disse
Ærkejordier mås hæftes under Det-
te Ærkejord.

Kone og Ærkejord København er fre-
ttes ubefalte.

Post. W. R. M. Gorden resigne-
de ifjor fra sin Stilling som Ærkejord for
Menigheden i Coffland, Gal., og

Post. W. R. Christensen fra Wallard,
Wash., fødtes til hans Ærkejord. Den
hævede Ærkejord hæder.

Post. C. R. Timmelsdau antog ved
Januar 1898 Post. København fra Wallard,
Wash.

Post. Olaf Egger har antaget Post.
København i Coffland, Gal., og
Post. W. R. Christensen fra Wallard,
Wash., fødtes til hans Ærkejord. Den
hævede Ærkejord hæder.

Post. A. B. Petersen er født fra
København, Gal., til Ærkejord for
Ærkejordene Stab og Ingelstad, ind-
til Missionærskolen fra hvilke er døbt
til et hæftedigt hæde. Den til-
fælde i Slæmmer af Nol Wash-
ab, Post. Chr. D. Cone fra Den-
ver. Gal., har antaget Post. København fra
Coffland, Gal., og Brønnville, B. C.

Post. P. Nielsen har antaget Post.
København i Coffland, Gal., Post. Gederens hæde;
Zen Arnesen, Post. Grønberg og
Post. Stenstrup hæde; Coffland, Gal.,
Post. Gertjens hæde; Post. Gertjens og Post. Gertjens

hæde for at slætte sig til den dømte
fælde Kirke.

Post. Guntra arbejdede en religi-
osrig Virksomhed hos 250, han
var med os, og til tider i haun en tro
Arbeider. Han døde i sin Ultrabedelses
Ærkejord. Alle har jeg no-
ret af tilhæftede paa Zonaden, thi den
hæder paa Ærkejordens Grund, kont jeg
egao altid på vedligæte at gjøre, men
som hæder Post. Jan har ikke arbejdet
sin Virksomhed blandt det dømte
folk i den konkrete Kirke.

Ell. hans Ærkejord i Bothell,
Washington a. a. h. i Skostringen blev
Post. J. C. Dale valgt. Han til-
hæftede lit us Post i April.

Ell. Post. Dale's Ærkejord i Ze-
tacina faldtes Prof. C. G. Rein-
holm. Han ved Zonen af sin Ver-
derning betjener Menigheden fra
Vorland.

Fra vor theologiske Seminar er
faldt: Rand. Laurits Matthesen til
Post for indomme Menigheder i
Worship og North Bend, Hood
County, Oregon, og Rand. Gustaf
Adolph Hansen til Post. Holden's
Ærkejord i øst Washington og
Nada.

Ærkejordhæder:

Zinfoldshæde Menighed i Stock-
ford, Wash., Post. Maffoms hæde, fir-
sin Stille indtrædte ved mit den 28de
November 1907. Han fælde Zon. til
Selby Co. Quiberite Menighed
Ørkejordene til sin Kirke lagt ned
Post. D. Hartab, Episcop. R. C. Q.
Menighed til Ørkejordene til sin
stille lagt den 24de Mai 1907 ved
Post. D. W. Holden.

Ærkejordhæder udgør os
Optagelse i Zonaden:

1. Trefoldigheds G. R. Menighed,
Coffland, Gal., Post. M. L. Christen-
sen hæde.

2. St. Pauls G. R. Menighed, Bir-
ch. Wash., Post. H. Ingelstads hæde.

3. Zonen V. L. Menighed, Zon-
den, Wash., Post. H. C. Goolins
hæde.

4. Selby G. R. Menighed, Sa-
xon, Wash., Post. C. G. Gores hæde.

De tilhæmmer alle Zondens Con-
stitution.

Post. Hermus C. Goolin, Eliza-
beth, Wash., og Post. Elise Wenzel
Zonaden er født til Teller, Kø-
benhavn, ansætter os Optagelse i Zonaden.
De tilhæmmer begge ubeflaget
Zonenden Constitution.

De jeg ikke hører om Zonnen ingen
hæder har hædt, har jeg ikke fundet
alle ret mange Zondags til Ærkejordier.

Jeg har dog i Købets Zon. hædt
men ikke mindst hæftedigt Ærke-
jordier ved følgende Steder: Post. An-
gel, Post. Gøres hæde; Remsen,
Gal., Post. Syrensen hæde; Zon-
den, Barbara, Gal., Post. Gederens hæde;
Zen Arnesen, Post. Grønberg og
Post. Stenstrup hæde; Coffland, Gal.,
Post. Gertjens hæde; Post. Gertjens og Post. Gertjens

Zu den von Wernicke

(Zutzing, 1948, Müller.)

De fjer Uffensmøder, vi finde i Skude
Erh paa, at hele Amtmøller blev døbte,
hvært os intet iført høreret var dø-
btet mindst. „Nighit va' hændes du
bien døbt.“ „Stafusmølleren blev døbt
og alle hans“ Høg. 14. Det er jo
muligt at der var andre Form i Am-
tmøller; ingra som nævnt her, og der
der nogen, hvem de døbte; men ingen
som helst bekræftet noget her ...

Men daer fæst joen Zofea hører den
høje Dommerens gudelige Ord om de
stafleis' man, han, som ikke vink
og tog Bernete i Farflise, da de
vælfede Guds Hellige døde sine Dom
tilde ikke dem fæst fra han
fligge og tildelesterne og le Hriffleg
med engang præde, fordi Bernete
vælste i Templet til Jesu Kres, og de
vælde have bæst til at bestrafte hem
be spørge hon dem: „Deres Kærlig
left af de unndiges og dumbes Mund
til du lærede Ven?“ Mat. 21, 15. 16.

— Og de hørte Jesus komme til ham,
at han måtte være ved dem; men Disciplene træbte dem, for at have dem
frem. Men der kom Jesus ved hon. Dico
hus træbte og hærgede: Vader de findes
Barn komme til mig og fortæl mig dem
alle, thi Guds Rige bører indenom
dig. Sandeligt siger jeg ifør, hvad
jeg ikke sammevære. Guds Rige lever
et lidet Barn, den skal ingenlunde
komme ind i det. Da han sagde dem:
Herr, ladel Gudherske jyskens væ
vællighedne dem." M.L. 10. 13-16. Vid.
18. 15-17. Sandeligt siger jeg ifør:
inden at 3 ugerender er et og ti dage
som Jesus komme til indenlunde ind i

Diese frejleiretts andbare Ord-fæste
es ligefom at fæste en hinnemølle
strømmedræns opfiring ethvert lande
varerhoved, og der fremstyrkede lig-
tro Dødens Ord et nemligdt Suf-
flæ, gis men dog var som et ubet-
vare og indbefatnet under høje
hennemølle Ord. Æret er det aldeles
vælt at de Østen kom foaledes bese-
gavne til Jæns, vor lande Dithorn
til Rudes brugt i denne Herrfrim

(18, 15) et Ord. te meqentilq beliger.
Røster, som cubus et i Naderlindet,"
sauue Erb, som bringes i 2nt. 1, 11
og 44. Denneft ugender del ogsaa
"mijest Barn." Dicbarn (1 Det. 2,
2). Det er altsaa om hundrede, ker-
ren liget, at Himmelreichs Rige hører
bort til.

...og nu er det vist, at den ene er
lige tan frætlig som andlig frættil-
ler. Denne Jesu Ufstrom er eviges, Jesu
vill indgå i Guds Hje, og altid
alle døde erfarer hos dem en Rad-
begæringhed for Guds Hje, men redt
af liges, at de er i den Endelidtind,
til hvilken hvert soejent "Wunder
mægtigheds" maa komme, om han
hal femme ind i Guds Hje, som man
nu vel siger at om nogen har døbes,
så er det le spæde Børn, til hvem
har vel døbes, om isto de, som annan-
nes Guds Hje var en web af
Evangeliuum overvælte mande Kla-
le? „Guds Hje,” „Himmeriges Hje”
er jo Guds Mandeskriftstilling
til Syndenes Fræle. Isakelens son har
først og fremmest fræntreder i denne
Raadetshældning von Jorden,
isaket Prellerens mangfoldige
Vigster om „Himmeriges Hje” nat-
urvis ikke. Og Tauchet er jo et Dy-
nasties Instrument i dette Hje, en

"Men, siger man, børnebør der dog ikke troen og et detske ikke tilføde
til et detske. Særlig ved Du
det har heftigt? Et hensyn vel og
et Ord: Troen kommer derved at
man bører" (Rom. 10, 17). Men
hvornaf hæder Du Guds Røds hem-
melige Veje og Virksomhet i en Ber-
nuejel? Hvor vægter forstaar Du af
den Dag, at Holsteret, osler af Sandig
Sand, kan sætte i Røders Rød af
Rødb" (Vul. 1, 14). Herren siger:
Doktor Jønnes, han tro' jeg min (Mfl.
18, 5), men det kan vel efter blive
visstigt om hver fima de var. Da,
vær Glædelig og Værglænde er ikke

Børneenes Tro, Hje heller vir egen,
men Gudsens evige Ord, som slægt, at
hv. troer.
Hvis enden står der jo i Mt. 10,
10: „Gos, hvem tror og bliver døbt,
vil blive fulgt; men hvem, hvil ikke
troet, vil hvem følges“ hører jo
uglem et blandt brugt hvem et hoved-
ordnen imod Børneenes Tro. Dernæst
hv. vi dog efter alt, hvad der er fast,
fattie os fast. Hvem fortalte Hr.
at man ikke sollte alt alt“ og vur-
delle Christusordnen, fra begrundte do-
kke med at holde Herre, men fortalte op-
fremst de voldne, som troede Herre
Uchristen? Hører nu der lojalisten
hv. nagle troende, som harde Herre,

hunde der blinde føle mit, at de anfæde
og opføde disse indkommende i Menigheden,
sæn de altid før hunde været op-
of „bøze dem til Jesus“ forud børne-
hunde afsligge dem ved det Stædes-

middel, som her jævne bunde sat i til
Mæ. Her da de vidste, at dette Mæ
havde Værnenes til, og at de var særlig
stædte til at indgås deri. Og jun-
ge er jo tilfælde endnu, naar Mis-
sionærer gør ud saa seudstede Unan-
gelund.

Ja han fandt sine Guds Hige heder
Verne til, og de fremfør andre er-
stillede til et indgåa bort, han fandt
hvæl og hvæl Duben Vejs til. Den
hører ja da også med til Guds Hige.
Jævnd haandomme gudar Herrens Dø-
vær alle herunderende mindre end
jætet. Der liges: Skulde Verne
huse sit af Adolphus til Danien, hvil-
lige han be også have Adolphus til Rad-
vejen. Dovr står det fremst? Men
Jævndhems alte Tage gamle Tid-
bær og Tantelammet? Men at-
fløjer den velsignede Farvedeb, hvil-
om den var Karls til Memelhems
Færfred og Intri føgt al Glædighed.
Er het landt? Var manne Ost-
kystrelsen Kæring til Jædernes Van-
tro, Øjgerigeb, Blundert og Jæde-
dommens Bæfald i det hote? Og i
ha hold, hvem hørde da den egentlige
Øland dertil? Eller funner Ver-
dens Færfred og Kristendommens
Bæfald nu af den velsignede Farve-
deeb, som intt be mest frælle, van-
tro og aquæbæge ferøge lac debt, at
de næste verdiger hen en Tante uden-
mætte for at spalte den. Er den
dovs Trefit? Nei, Sandheden er; at
det levende, lifte Memelhemske
hævet ingen Trefit, men misbruger alt
til sin egen ærberostle, og det fra-

werden. Dordt niet moet ontstaan. Daar moet men behulp van hulpe of Herrensbare Raade geven, wie vi sulde hortfeste alt, houdt Berden misbruget? Houdt blintz niec te misbruget en lese Evangelietz rovboestte Worne. Dala Zorhemus en Gubs overtuabels om haue stora Raade? Stat vi verfer hortfeste den eller opfinde noget ondit i Stebel ist? Gi, Herren besare os!

題乳史

Sandberg 90

Et Vand, som altid fælles i Veier-
et, kan ikke lær godt oplyse Ville-
bet af hys deri hinuende Sal. Kom-
naar det er i Smile. Saalebeis sun-
beleit Hie den ewige Roadeleis Au-
dugtibilleis farste lin i et mørk mangi-
Tunfer og Planer befortiget Sind
Suf og bed under dit Galde arbeide
alte til Gud. Ja say at ejerlique de
Ejendom, som nuot be om Ratten er
abe noa det vnde Gud, mere betrag-
ter Gunnelsen og Ejendomme eab Ho-
bet, fordi sine nuua rife dem Veier

Sort. Schiedsfehl.

三

Krebs, den 21de juni, havde vi en fordeløs vellykket højtidelighed hos D. Swinh. det var Barnefest og Støndeforeningens Aftalon. 19 Barn har besøgt Skolen. Undervisningen har været brevet haade paa noget opmælt, og Mejlslædens Vest har været været. Det er denne Dag var ikke det mest betydningsige, hvilket holdt en Del borte; men ellers alt alt meget godt og tilfredsstillende. Et godt Programmedes af Vorerne, sammensat af et kor og Medlemmer af Høgskoleforeningen. "Vands andel" sang Skolen det første Dels af „Dra iften lader Herres røde.“ „Breden din afvend“ og „Korridors et du Helle Gud“ i rodnemmel Takt og „Dog er mit, jeg hører vil“ trostensmælk. Støndeforeningens levere Wibæk, Ingerup fældte udvalget. Albert Dahl-Jensen tjente også denne Mång som Høftiansandtes og gjorde det godt. Vorerne fulgte rolt og til gode stemmer, til stor Glæde for os alle — og ikke mindst for Mrs. Angeborg Larsen, Foreningens Bestyrerinde. Høgsmedforeningen fulgte „Ice Cream“ og „Lemonade“ o.l. Den komiske opførsel arrangeret en „bill game“ mellem Potlatcherne og Gulerøverene, i hvilken de færdte sig godt, 4-2. Ballingen vil en hordan Barnefest og Støndeforeningens Aftalon nu denne næsteårs høste gjort til en særlig Vennerheds.

Søndag Aften den 24de Junii
holdtes konfirmationen. Bøles modt
og flor og varm den Dag, og en uheld-
værdig stor Aftenkong modte frems
i stæder. Clara Helene Smith Nor-
the Quinda Liberman. Marie Elizum,
Arod Hobbe og Elmer Vestrene El-
len Hes do konfirmerede. Øster sp-
tugen til Indremissione; det felsb
iø til 816,75. Herren bieje da bliv-
e inde Prædre og Sælre i stiftus til
altid at blive hos ham. Altergangs
Gudsstørste holdtes samme Dags E-
ftermiddag M. 1.

MATERIALS

Dorthea Smith, fra Remmelsf.
Woh., afsluttede en vellykket termin
Religionsskole her med en "picnic"
den 19. Juni. Dagen begyndte
med et Tal af Formere fra at gaa
stædig. Tidtakkesfesten holdtes på
Grunden ned Kirken. Sommerblid-
te låg vel træ-lue Døge. Karet bring
te Sang. Vi mødte Miss Smith vel-

Vi har nu fået rullet op og indværet Gammeldamer, der siger: Ingen øver Beien for Stiften.

R. E. Dittler

Tacoma.

Et mørkt Døgn med dog præfere Pastor C. M. Steensrud fra den katolske i det døde lande. Pastor er på tilbogerejst fra Coquimbo i Chile.

Torsdag Aftenmiddag 29de Juni havde Rigdomsmønningen "Concordia" en tilfælgs til Pastor Defiance Park. Det holdtes nemlig ingen Almenighedsdienste i Kirken den 29de. Korenningens Medlemmer fortæller, at de havde en behagelig tilfælgs og havde holdt op af slager og øre græm.

End Tacoma.

Et relativt rolig døgn ved Gulup lejede vi her fredag efter den 3de Juli. De, som hørte kaffen, var Anne West og Miss Oliva Hillstrom. Gradsommen er fra deres deltagelse, og vedrørende fra Salvesens Præstegård, Engholm, Norge. Stedets Greb udviste næsten, og Brokhuset holdtes i Mr. og Mrs. Peter Johnsen's gade. 10-15 Puget Sound Ave., hvilket dels til, modende lige op til det høje Høje, nabo vedligeholdende kommunale Waranløg. De mindes fremtidige hjem bliver da et stort værdi.

End Tacoma, eller voldsomt sagt, den fuldige Del af Tacomas By, findes nu en hurtig og sletter Stad. Mange nye familiehuse og Lejeboligerne er under opførelse. Højder og bæltede af forskellige slags frenger op teknisk entrigt. De store bælteder, som Northern Pacifics jernbane driver hen, bestjæller hundrede Maade; de nye industrielle Anlæg træffer også mange godt til vor Indel. Da jomfru Salvesenshuset åbnede døren, fikker det naturlig at Qulenes Anat og også tilfælger. Heltid tilfælge denne Qulens Besit har også der Kemiologi og dens arbejde, hvilket jeg of henvender mig til ved en senere Anledning.

C. F. S.

Volton.

Den næste Gudstjeneste i Volton indhørte stifts arbejdes Torsdag aftenmiddag den 19de Juli kl. 11. Presterne lever ved Qulvet. De fleste taler over dagens Prægning og be minde over det færdige og hårde bud i størelsen.

Prægningens holder Købmanden den 22de Juni kl. 1-30. Præst Qulve er der Mrs. Steensens, som er Berlinda. Vi hører og venner, at en stor Stad vil være tilstede. Dr. Steensens har også blom i sin Høje dato til en arbejdslig Store.

De fra Tacomas, som ogter sig til gudstjenesten i Qulven Værelse og Volton foretrækker dem, har givet

"Success" fra H. G. Wharf M. 7-15 aftenmiddag og gaa til Volton Værelse.

Om den Pligt at advare og formane i sin Rett.

"Rett og formue overordne," siger Apostelen, Kol. 3. 10. Derved vil han dog ikke gøre det officielle overenskommelse til et Rettssagsret altså frijne; thi dette mås uddeles til bestemt bestil salbede rettere og retter. Men har vi dog at vi skal tætte og undervise hinanden indenfor det. Det er ikke det samme at da repræsenter vores Fædre et meddelende og roabende dræger indenom Ørkenne; thi du finder altid Veilighed ved hjælp i dit Hus blandt din egen kom i Selvholder og i Venen, til et tæt og kærlig om Osnes Ørb. Fortælle dem, hvilket Tro og Veilighed og bestilde dem Guds Selværnninger og Bud. Tag et Eksemplar: Hvor du se dine gært tilhørde, kan du få:

"Snager og jer har været Gottes er; han giver os Zede og et højt gennem os alle; han lader Zorden frelse vrigne allebænde Hærgeder, da det vi fan er mere end dermed. Zæt forinden over dog ved Bud, og ikke ved høje alene; thi for han kommer dog al Veilighed." Og når du går til dit Arbejde, så har du dog Zætter Herren; thi det er hans Almoecht som gør over Smide." Og er du op dine i Stad, så kan du have Den nærværende Libo Videler et for Intel at øge mod den Verlighed som Ital opholderes ved et" v. 4. v. 5. m. 8. 18. Og hældes funde en nærmere dig tilhørende Libo ved Zagen, da du funde ledet din Qulvotter Zon for hen ved Guds Ørb.

Og dette kan du ikke blot Qulvotter og Qulvotter gøre, men

det samme er også Steiner og Qulvotterne hvilende Hærdige. Men ikke blot også denne Maade skal vi undervise vor Kærlige i Qulde Ørb, men også de, naar vi etten i hans dog lange Qulvotter eller i hans særlige Quldel Miser meget var, hvori vi merker, at han teller thi vi også ikke gør en Hemmelighed af vor Bisdom og Qulvotterne. Isædtesom vi også gør, vero-til lade vor bedre Hærdige kunne møde tilfælde.

Det er dog et arbejdsværdigt og vigtigt stræben at abure og formue andre, men man ser dem hvide; thi den hvide Hærdighed behøres over Kærlige Qulde og Qulvotter og vil gøre dem bedre Indenfor os. Når du altså ser din Kærlige hvide, så skal du ikke lade give Steinen Rum og følte dit Qulb ved ham, men formentlig gør det godt an i ak hemmelighed, fordi han ikke skal bestrænges, tale ham tilfællet og med ørloglig Hærdighed

hvilket han har forhåbet sig mod Gud og hans Bud, da det har man brug for at indføre os tilfællet, at han gør det. Men når du har afholde dig fra at bruge andre Gud og Ørlogsheder; thi ellers bliver han kun findst ved dig, og formuer vel trods med det

overenskomst: "Hjem har jag sat dig til at hæve mit Angtemester?" Overmodet overdræbhed og Veilighed formørk ell og kan overtræde hore Ting hos Kristen. - Nej, du mås ikke. "Nej, min kære Guds, du er en godクリстиান King; din hær jeg, at den nu er din hæder. Ørlog, ejtua det fra; thi du fortæller ja den hjælp Guds." Han måtte jo have et Christi hæder, em han ikke løb Modet. Og dette miste du ikke ud med at gøre en Qulm, men boer Qulm Veilighed høber det, og hver Qulm med formue Veilighed. Men i det døde landes måltid: "Dok formuer den en ben mia ved?" Den har dog ingen Stade decat. Ved him se til, hvordan han kan fortælle det.

Men den reale Verlighed minder ikke noget godt og magisk, som den misterligste Sand og Verlighedsstof, som intet; men trogten efter at hjælpe hæret og han bæn til at overvælde sig; men udvælos over, at den hjer Kristi øre, hvilket der er enest for Gud og han føds til Godsværelle. Den føres til Kærliga Medvæbbed og fortæller sig over Zælen. Men hvad gør vel Verligheden? Snart hænder en spottet da han næste morgen flyr ifølge ejtua bedre, men berre hæret taler de ikke om ham ved han Dog og hæder; så hæret hælder de vel indog Zældene efter Maade hæder for ham og hær: "Det alsi du ja gørte det!" O. J. Wennersifret. Kom til J. dog begyndte at hæmme Kærlens Zæl på dette Qulm det. - Et. Værd.

Statuen i Qulden.

Det var den lille Vælbest, som ved Zælen hænde læst det Værd, at man skal læse ha Statuen i Qulden. Maa. 10-21. Den sidstend endnu ikke tinglig Ørbens og lærling hæller ifølge derpå, for han bringte imi Qulden. Om denne Qulden var det i hele Zælden at blid meden Zæle, og hans Zærgninger varer hælder af dem. Han hænder et vældigt Qulb, Qulde og Dogme, et vældigt indrettet hus og mange flotte Materier, hæder ifølge derpå ved en lille kapitel med Denne Rigdoms beregnet Qulden med den Zælden. Det hæder Arbejde hænder han erindret sig til, og han hælder al at virke Zæle, ved han hæder. Zældenes hæder hæder en Dag iagen et vældigt Qulder rundt i sine smuldhæder, og da man hælder sig i Waterkaten, hvilket en af dem gør: "Det er nu mit os alle De andre klæde stænger gører han

ogsæt Statuen?" Serien buffebe familiende og traf van Zælderen; han hænder ikke ha Statue, men mente ejen, han hæder net. Da stedte hans lille Zældersøster, som ubemærket hænde hæder i Zældabet, sagde til ham, "Giv dem dog din Stat i Qulden!" lodde hun hæder fruglede; og Qulden ind hænder overrullet paa hænde. Jen det storrig Zælden. Men Vælbest hædede Maa, da Alle sang, og hædede: "De høje Alle, at du har jo mange klæde Zæger og er fra flag. Zæn har du dog vist fort haft paa at samle dig en Stat i Qulden — eller vil du ikke komme ind i Qulden?"

Tot var nu et meget tildent overenskomst, og den rige Mand tog sin lille Zældersøster og hæder hænde noget umildt ud af Zælen, idet hæder tætligge hæder Zældabet undskyldte sig for, at han hæder hæder Pæret tale. End det er kom befjordt ikke fast at værre Zæger, em han nu ind i Qulden, da Zæden hænder foran Qulden. Da hæder hæder vist til at kænde van Zæden enstige tale om den! Zoo var det da hæder begrave, at den lille Vælbest i Zælden var den rige Qul, og at han hæder hæder et dom, uroblæst Barn. Vælbest reiste hæder hænder med sine Zælders og blev hæder ikke igjen hæder til at besøge det uroblæst Qulb; thi Qulden vildede at ærte hæder, og Zælden hæder hæder hæder.

Over Qulm betraadt sin Material og betrætde de fuldtvære Mildester, som han hæder givet Zælden for, mætte han hæder nu, at en Værdeløsning hæder hæder. "Du har dog vist vært paa at hænde dig en Stat i Qulden — eller vil du ikke komme ind i Qulden?" Naturligvis vilde han komme ind i Qulden — selvfølgelig! En handen rig Mand hænder dog ikke komme vægt udsettede ben. Men det værde manne har, for Qulden hænder hæder sig til at hænde sig en Stat i Qulden. Den lille Vælbest var imidlertid voret op til en stor Vælbest. Da modtog han et Brev fra Qulden med Van om hæder at hænde hæder hæder hæder. Han hæder vistlig for Zæden, og med Zæl saltet hæder midt i hæder hæder. Det hæder funnede hæder ikke vist ved Zæder Qulb og alle sine Zæder med sig i his franske Qul. Og i sin Zældangst hæder han paa Vælbest, og hæder han engang hæder hæder til hæder. Men se, da Vælbest hæder hæder den høje Mand, som fort i Zælden hæder hæder for Zæden, paa hænde imøde. Det hæder funnede hæder Zælden for Zæden, som hæder gjet, som elendig, som Zælden for det overenskomst af Hæderen: "Det du ejer hænder dig en Stat i Qulden?"

Ten gamle Hæder lever endnu den Qul dog og er Qul af hæderlig for, at han har gjort ham Zæle til at hænde hæder hæder. For Materier og gætterne hæder hæder gætterne gætter han

Parish.

Ardo og Hilmar Eggan, 1632
Summit Ave., Seattle, et par brødre
hos Jesu Bedstefarinde, Mr. og Mrs.
Kunfe.

Mrs. Christianen fra Kirken er
en lefhaft Ven af Bornehjemmet og
forlager af prædigt den gode God
frem pågå i Øra og Østerild. Det
ville hun også, men Ade Quill ved
jæmmer med sine to Sønner af tem-
me beredt at føre Prædikabagen ned
et Portland-bord.

Paul Kauier, som i længere Tid
har haft Ansatelle i København,
overrakte forrige Uge sine Borrelde og
Bøfde ved at lave dem ved et
Præst.

Mrs. Ole Olson ligger meget hu-
ges dette gært i Troften hører vi, at
hendes Luftand er ikke trægt, at det
alle er godt at vide. Brod Udsulbet
vi blive.

Ogion i Øst havde i en vældeligt
Ade Quill i Portland. Denne
Kong var det Bornehjemmets Præ-
stelle, som til den Hånd. Hæften var
usædvanlig vel belagt og begavnig-
des af det berømte Øst, en funde nu
her sig. Schmidt's Band fra Zoro-
mo fullede kærlighed til sin
far fra Akademiet Tag og senere
var Zeltkunden i Rødkælen. Han
den fortjener. Men det denne nu
Qundima, selv var hænsæt veller,
som den var hælden; thi det hænder
ellert ikke ofte, at en uafværdlig Organ-
isation af den Øst spiller feit den
færdige Quill.

Mr. Wong, der hængede fra
Dagens Præstebud, ved Høstenslungen
velformede og voklæste derpaa Haf-
berghedsberettelsen. Prof. D. C. Deindahl holdt Prædiken ved m-
geli. Den vangte de nærværende
Ørdebølle, vi kom Borgere af de Næ-
vænde Stader eier og præsente. Inter-
nationalet det er, at vi kom Irskne
Borgere givt mit i vor Magt senest
beflække de mange Ørter, der i
form af Egenboldighed, Graff og an-
den Qualitæder truer over Land.

* * * Ørter fra Zoros lang-
berpaan Egle „Den Ærste Years“
Denne hæde, klarr Ziemme løb vaf-
fer mellem de mørke Græner.

Det ene dingen brag herpaa til
Nieders Salmenet, hvort Kvindefore-
ningens hæde nuet stand et værtlig
Middag, som følges til Næstegå for
Bornehjemmet.

Den Ettersomdagen var der Rayles
og andre Bløde.

Plæffen tre jæmledes var altsi-
Prof. J. H. Kauier holdt en adverstet
Tale ved næst. Maadt andre Ting
panvælt hos det Invalide i at give sin
patriotiske Raft ved Præstens af Gote

Grafer) og lignende, hvoreod han-
breder af Mennestofte går tæt hær-
cette Bar.

Post, C. W. Steinkub, som er van
Mænnerne fra Sandemædet, har
tilfæde og opfordringer til at få nogen
Ged. Han efterfølger Opfordringen
og gav en fast Beregning om, hvad
var foreslaget ved Sandemædet. Ind-
tagtene af Tilhæringen beløber sig
i mellem \$80 og \$90 og vil blive
brugt til at hjælpe trængende Børn
ved Øjennet.

Bønnens Rytte.

Bønnens Rytte er nu klar, at lig-
get formør at udlyse den. Det hæld
Hættet er for det leende Mæneste,
det er Bønnen for Øjnen; bæld Ge-
len er for den trostig, Glæden for den
Bejdænde, Glædet for den fræn-
de, Glæsten for den færdig. Mænsterne
er Mænster, Hæbedæretet og Blædet
for Linet — Det er Bønnen for den
trostede Øjne. Hvad Øjnen er ved
Øjnen, det er Bønnen i et Skilsmis-
mænste. Bønnen er den Øje, der
allmindt vender tilbage og mæblerer
Øjeblaadet, nemlig Øjnetet Greb.
Bønnen er den Øje, der nær fra
Jorden til Øjnen; den enkle Ven-
de, der hælder God Herren hilt og if-
fe hæller ham, hælder ham velsigner
den Storm, som driver Øjnes-Spris-
hopperne højt; Øjnen mellem Øj-
ten og hæns Kiender; den Mænster
som fremholder Trofens Band af
Øjenes Slivue; det Zorons Øj-
neben, som holder Academe; den
Zorols Ørpe, for hvilken den enke
Kand viger; den David-Ørbæltet
som næller Slumgæsten til at ned-
lægge Alenden; Røgen til Hæm-
lens Østammer; det lille Øjeb som
bører os ben over dette Øres Hor-
mende og dybe Hav; den hæde Viral-
berebat jer Øjeb. Bønnen erpeler
Øjbet, sæter Øjden og Øjabet
mænster Øjentilheden, hælder Øj-
nyspæben, når Øndstugten fyldt
fremholder i den Vændende Øjeb Ør-
næstede af det jordiske og hæmme den
himmelste Engsel. Især undsigts-
Øjede og fejder med den allersædste
Øje, thi selv Engle uder Øveren,
der i Zorn knæt venslæde den hellige
almægtige Ørd jens Rader.

Joh. Gerhard.

Landsmand.

Hælt be smittet af be paa et Øst-
bost øvers Øen har rigelig Abgang
og ses en god Østendomme. Jon
John til Portland, Wash. og tilfæ-
der et Øjen mi, til rimelig pris.
Hæt kæller eller Vand i næste eller
minde Stoffer har min bewænde
sig til John Etendene som kært ved
Øjbet, eller man vil træffe ham
ved at gaa ind paa Culums Office,
102 Vernon Wdg., Tacoma, Wash.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expense of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Dr. E. J. Lowney; Practise limited
to diseases of Eye, Ear, Nose and
Throat; Glasses fitted. Ned Grund
Wdg., Bellington, Wash.

STANWOOD**FEED & SALE STABLE**

Rigs for Rent — General Teamng

J. W. Hall, Propr.

The Post Office**Confectionary Store.**

Everything in our line, large stock of
latest and standard stationery.

By CARL PEARSON,

Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

Established
as a successor to the
former business
of Carl Pearson,
Emerson, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD — WASH.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Books, Stoves & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

Hafstad & Johnson.

Heavy Shelf Hardware
STANWOOD — WASH.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work.
STANWOOD, Wash.

Dr. Hartman

General Practitioner
Geo. Strickland University
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.